Daar begon het: aan het IJsselmeer

Was de naam IJsselmeerweg? Het weggetje dat liep van Naarden naar Muiderberg? Pal langs het water van het toen nog zo geheten IJsselmeer. Als we afgaan op het oprichtingsjaar dan moet het in 1965 zijn geweest. Het was zo'n plekje waar je ging staan om te kijken wat er langs vloog, van broedvogels tot (zee)doortrekkers, van sterns tot ja, ook dat kwam voor, duikers. Het was de tijd waarin je alles op de fiets deed; van nestkast in Bantam tot zwarte zee-eend bij Muiden.

Jan Bos

Daar op dat pad langs de oude Zuiderzeekust, waar de zoute flora nog volledig aanwezig was, trof ik hem: Jan van Dijk. Hij stond er met zijn verrekijker in de hand te turen naar iets wat voorbij vloog. Nou broedde ik al heel lang op de mogelijkheid een soort organisatie op te zetten zoals er al één in Utrecht was: een vogelwerkgroep. Er waren er nog niet zoveel van in Nederland. Hooguit een tiental. En daar stond Jan, een Gooise vogelaar, al kwam hij dan ook uit de Vechtstreek: Weesp. Dus een praatje gemaakt. Of hij ook iets voelde voor een vogel*werkgroep*. Met de nadruk op *werkgroep,* omdat dan de 'club' zou kunnen bestaan uit personen, die meer zouden doen dan alleen naar vogels kijken. Inventariseren bijvoorbeeld, nestkasten ophangen, weidevogelbescherming, waar voor vogels de nood aan de man was, kritische geluidjes laten horen in de richting van gemeenten of de provincie desnoods. Misschien wel een observatieplek inrichten, zoals een schuilhut. Het volgen van toekomstige ontwikkelingen in Flevoland aan de overzijde van het Gooi, zou een vogelattractie kunnen vormen.

Jan van Dijk en Rie Tabois Foto: Joke van Velsen

De twee Jannen waren het snel eens. De Weesper Jan, die veel langer in de streek woonde dan de Bussumer Jan, zou adressen verzamelen en de laatste zou ook een programma opzetten, zodat wanneer het tot een oprichtingsbijeenkomst zou komen ideeën zouden kunnen worden gelanceerd.

Rie Tabois en Jan Bos Foto: Joke van Velsen

De Weesper Jan kende al een groepje vogelaars onder wie de in het najaar van 2013 honderd (!) jaar geworden Rie Tabois. Er volgde een gesprek in de later vele malen benutte woning aan de Hilversumse Stalpaertstraat. Rie voegde nog wat namen aan het lijstje toe. Zo kwam die van Guus van der Kuip naar voren, die bij een mogelijke oprichting een goede kasbeheerder zou kunnen zijn. Rie had ook connecties met de beheerders van Ons Gebouw in Hilversum om daar een eventuele oprichtingsvergadering te houden. Daar de Bussumer Jan in de krantenwereld de weg wist, volgden er publicaties over de voorgenomen plannen. Op de oprichtingsbijeenkomst in Ons Gebouw waren zo'n vijftig personen aanwezig. Eenieder vond het een uitstekend idee. Een 'discussietje', dat ik me herinner, ging over de naam van het

toekomstige blad. Mijn voorstel was deze te noemen naar het toenmalige symbool van de Gooise vogelwereld, de nog altijd in redelijk aantal aanwezige korhaan. 'Korhoen' zou het moeten zijn volgens een van de aanwezigen, om daarmee ook de dames van het pronkstuk van de hei te eren. 'Haan' lag toch beter in het gehoor en aldus geschiedde.
Er volgden stormachtige jaren. Voor de huidige opzet van de VWG werd toen de basis gelegd. Onder meer dr. Smits, een verstokte vogelringer, trad toe tot het bestuur. Ik weet niet meer in welke fase van het prille bestaan, maar ook boswachter Gerrit Jaspers van het Goois Natuurreservaat kwam erbij zitten en eveneens Jelle Harder, die in die periode ook al zeer actief was. Een ringers- en nestkastengroep werden opgezet, gevolgd door nog enkele door mij genoemde 'commissies'. Later werd de naam gewijzigd in 'subgroepen'. De VWG kreeg veel bekendheid en dat leidde tot opvallende contacten. Zo werd ik benaderd door de beheerder van een historische boerderij in de polder Arkemheen. De boerderij was door de afgelegen ligging een kwetsbaar gebouw. De VWG zou zonder financiële consequenties medebeheerder kunnen worden, vanuit het gebouw excursies kunnen opzetten en er een soort waarnemingscentrum kunnen vormen. De regelmatige aanwezigheid van de VWG zou het gebouw een betere bescherming bieden. Mijn voorstel deze kans te grijpen werd door het bestuur afgewezen. Een tweede opvallend aanbod kwam uit Flevoland. De Rijksdienst IJsselmeerpolders had aan de Knardijk een observatiehut gebouwd. De VWG werd als dichtstbijzijnde werkgroep (al was het 30 km) gevraagd de hut te beheren door bijvoorbeeld de sleutel op een strategische plek te bewaren, zodat er niet gevreesd behoefde te worden voor vernielingen. In mijn ogen vormde daarvoor het vlakbij gelegen benzinestation een goede plek. De 'Commissie Flevoland' had inmiddels al een aantal sleutels van de aan de slagbomen hangende grote sloten ontvangen. De entree tot Flevoland vormde dus geen probleem. Ook hiervoor kreeg ik in het bestuur geen meerderheid. Het vormde voor mij de aanleiding de VWG-schoenen aan de wilgen te hangen. Het bestuur na mij heeft de ontstane situatie goed aangepakt en de VWG verder opgestuwd tot een organisatie die er mag zijn.

Rie Tabois 100 jaar!

Dick A. Jonkers

Voor het eerst sinds haar 45-jarig bestaan heeft de Vogelwerkgroep een 'eeuwlinge' in haar midden. Het is Rie Tabois, die op 18 november de respectabele leeftijd van 100 jaar bereikte. Hoewel zij, zoals te begrijpen is op zo'n hoge leeftijd, al enige tijd niet meer actief is, bezoekt ze heel af en toe nog de lezingen. Veel van de oudere leden onder ons zullen haar kennen. Een felicitatie namens de vereniging is bij zo'n mijlpaal zeker op zijn plaats en er is haar een bloemstuk aangeboden en een grote taart met een opdruk van Rie met een verrekijker. Zoals gebruikelijk bij dit soort gelegenheden bracht de burgemeester van Hilversum, de heer Broertjes, een bezoek om Rie te feliciteren. Ze is al vanaf de oprichting in 1967 lid van de Vogelwerkgroep en vervulde tot de jaarvergadering van 1973 daarin de functie van secretaris. Daarna maakte zij in andere functies nog enige jaren deel uit van het bestuur.

Foto: Joke van Velsen